

РЕШЕНИЕ

№ 230

гр. Шумен, 28.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XIII-И СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калин Г. Колешански

при участието на секретаря Надежда Т. Йорданова
като разгледа докладваното от Калин Г. Колешански Гражданско дело № 20223630102706 по описа за 2022 година

Предявен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 от ГПК.

Искова молба от пълномощник на Н. Ю. Е., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – ***, срещу „****“ АД, ЕИК : ***, със седалище и адрес на управление – ***, с посочено правно основание чл. 439, ал. 1 от ГПК и цена от 5000 лева, част от вземания на стойност 57508,14 лева.

Ищецът сочи, че срещу него и трето лице/солидарно/, в производство по чл. 417 от ГПК, бил издаден изпълнителен лист, в полза на ответника, въз основа на който било образувано изпълнително дело № 20108760400914, по описа на ЧСИ Д. З., с район на действие този на Окръжен съд – Шумен, по което в периода 26.06.2015г./приемане на ТР № 2/2013г. на ВКС/, до 26.08.2020г., не били извършвани действия на принудително изпълнение. Тъй като вземанията описани в изпълнителен лист от 09.08.2010г., по ЧТД № 3096/2010г., били погасени с изтичане на предвидената в закона давност, иска да се признае за установено, че не дължи на ответника, сумата от 5000 лева, част от посочени вземания, в изпълнителния лист от 09.08.2010г., по ЧТД № 3096/2010г., по описа на ШРС, на стойност 57508,14 лева.

В срока за отговор на исковата молба, ответникът, редовно уведомен,

подава отговор. Считат иска недопустим и неоснователен, а поради извършени множество изпълнителни действия по соченото ИД, прекъсващи всяко от тях теченето на давността, последното от 08.04.2019г., тя не е изтекла. Иска отхвърляне на иска и присъждане на разноски.

В съдебно заседание, страните редовно призовани, ищецът, не изпраща представител, който с писмена молба, поддържа заявеното в исковата молба, а ответникът, чрез представител, изложеното в отговора.

Така предявената молба се явява **допустима**, разгледана по същество е **основателна**, по следните съображения :

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, се установи следното:

Не се спори от страните, а и приложените писмени доказателства установяват твърдените в исковата молба факти – издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ и изпълнителен лист, срещу ищцата и трето лице/солидарен длъжник/ от 09.08.2010г., в производство, по чл. 417 от ГПК; наличие на прекратено, на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК, изпълнително дело /№ 912/2010г./, образувано на 13.08.2010г., като № 914/2010г., по описа на ЧСИ № 876, с район на действие този на ОС – Шумен. Върху изпълнителния лист, приложен по последно посоченото/ИД № 914/2010г./, няма отбелязвания за постъпили плащания, за разлика от изпълнителен лист от 06.08.2010г., издаден срещу същите длъжници, солидарно, но за друга сума, събирана, по ИД № 913/2010г., по описа на същия ЧСИ, приложено към ИД № 912/2010г., образувано по изпълнителен лист, само срещу солидарния длъжник/Г. Н. Е./ на настоящата ищца. По листа от 06.08.2010г. има отбелязани плащания в периода 07.11.2011г. – 06.02.2015г., а по този от 09.08.2010г./издаден само срещу Г. Н. Е./, в периода 11.11.2010г. – 15.10.2012г.. Нито един от периодите, между отбелязаните плащания, не надвишава посочения в чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, срок, или този на приложимата за вземанията давност. Делото било образувано от ответника, като на 05.10.2010г. била връчена ПДИ, заповед за изпълнение и ИЛ на ищцата и солидарния и длъжник, чрез особен представител. Според действащите в него момент разпоредби на ГПК/чл. 416, във вр. с чл. 414, ал. 2/ заповедта е влязла в сила на 25.10.2010г., поради липса на данни за постъпило възражение от ищеца. За периода, от 26.06.2015г., до предявяване

на иска, по изпълнителното дело, не са предприемани изпълнителни действия, по отношение на ищеца. С молби от 02.04.2018г. и 08.04.2019г., ответникът поиска налагане на заповед за спиране на всички банкови сметки на длъжника Г. Н. Е., по ИД № 912/2010г..

Така приетото за установено доведе до следните изводи:

Съгласно чл. 116, б. „в“ ЗЗД, давността се прекъсва с предприемане на действия на принудително изпълнение. Изпълнителни действия са предприети преди изтичането на давността за вземанията посочени в изпълнителния лист – 5 години за главницата и 3 години за лихвите. Тъй като ЧГД № 3096/2010г., по описа на ШРС, е унищожено, няма възможност да се приеме, по ранна дата, за начало на погасителната давност от влизане в сила на издадената по него заповед, по реда на чл. 417 ГПК – 25.10.2010г., която съгласно посочената и от ответника съдебна практика има действието по чл. 117, ал. 2 ЗЗД. Дори и вземането да е станало изискуемо преди подаване заявлението по чл. 417 ГПК и то, да няма действието по чл. 116, б. „б“ ЗЗД, началната дата на погасителната давност, не е преди 06.08.2010г., от когато според заповедта са начислявани лихви за забава, а от нея до посочената в исковата молба дата 26.06.2015г., приложимата 5 годишна давност не е изтекла. За периода 13.08.2010г., когато е образувано изпълнителното дело/№ 914/2010г./, до 26.06.2015г., когато е прието ТР № 2 от с.д. на ВКС, давност не е текла, съобразно чл. 115, б. „ж“ ЗЗД, в съответствие с постановките на ППВС № 3/1980г. – така и Р № 252/17.02.2020г. на ВКС по ГД № 1609/2019г., Шг.о.. Течащата от 26.06.2015г. нова давност, не е прекъсвана, с посочените, в ответния отговор изпълнителни действия, а срока на новата давност, по чл. 117, ал. 2 ЗЗД /5г./, до предявяване на настоящия частичен иск/21.12.2022г./, не е изтекла. Посочените молби /от 02.04.2018г. и 08.04.2019г./, даже и да е възможно да прекъсват давността, както твърди ответника, поради прекратяването на изпълнителното дело, по силата на закона, което е твърде спорна концепция, с оглед постановките на ТР № 2/26.06.2015г. на ВКС по ТД № 2/2013г., ОСГТК, то прекъсването, с това „изпълнително действие“ произвежда действие, само по отношение солидарния длъжник Г. Н. Е., не и по отношение на ищцата, поради разпоредбата на чл. 125, ал. 1 от ЗЗД.

Само за пълнота, няма приложение в случая давността по чл. 112 ЗЗД, както с оглед датата на влизане в сила на ЗИДЗЗД – 02.06.2021г., така и

предвид Решение № 4 от 20.04.2021г. на КС.

Така, предвидената давност за всички вземания на ответника, посочени в процесния изпълнителен лист е изтекла и иска е основателен.

При този изход на спора ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 200 лева разноски в производството, представляващи заплатена държавна такса.

Водим от горното и на посочените основания, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по отношение на „***“ АД, ЕИК : ***, със седалище и адрес на управление – ***, че Н. Ю. Е., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – ***, не дължи сумата от 5000 лева, част от вземания, в размер на 57508,14 лева, посочени в изпълнителен лист от 09.08.2010г., по ЧТД № 3096/2010г., по описа на ШРС – 48185,29 лева главница, 7016,40 лева мораторна лихва, в едно със законната лихва върху главницата от 06.08.2010г. и 2306,45 лева разноски, поради погасяване на вземанията с изтичане на предвидената в закона давност.

ОСЪЖДА „***“ АД, ЕИК : ***, със седалище и адрес на управление – ***, да заплати на Н. Ю. Е., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – ***, сумата от 200 лева разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване, в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд – Шумен.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____